

Μια τριακονταετής ιστορία λαϊκών ήχων και «επικίνδυνων» στίχων, διώξεων και βασανιστηρίων, ανυποχώρητης δημιουργίας και αντίστασης

Συναυλία Διεθνιστικής Αλληλεγγύης, Σάββατο 19/10, 20.00, Πολυτεχνείο

Σοφία Πεντερίδου

Το **Grup Yorum** ιδρύθηκε το **1985** στην Τουρκία. Σε μία περίοδο που συντελούνταν αλλεπάλληλες φυλακίσεις και εκτελέσεις φοιτητών, εργατών, καλλιτεχνών, κομμουνιστών, Κούρδων και αλεβιτών. Μία περίοδο πραξικοπημάτων που ήδη δύο δεκαετίες, τότε, έπληττε «μετα»-ψυχροπολεμικά όλον τον ντουριά.

Οι ξεριζωμένες, κυνηγημένες και νομαδικές φυλές και θρησκευτικές ομάδες που αποτελούν τους λαούς της Τουρκίας έρχονται αντιμέτωπες με την πείνα, τις διώξεις, τα βασανιστήρια

και τις ομαδικές σφαγές.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Grup YORUM

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ
ΣΤΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΠΟ 17 ΜΑΪΟΥ

Κανείς δε μπορεί να σταματήσει τη δύναμή μας,
Κανείς δε μπορεί να χαμηλώσει τη φωνή μας!
Θα συνεχίσουμε να πολεμάμε,
θα συνεχίσουμε να τραγουδάμε για την ελευθερία!

**ΟΙ GRUP YORUM ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ!
Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!**

GRUP YORUM ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ | 20.00 | ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ANTI-IMPERIALIST FRONT **ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ**
(ΤΟΜΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ)

Οι φωνές της αντίδρασης καταπνίγονται τότε μες τα μουντρούμια, τότε μες το αίμα, ξεδιπλώνοντας το νήμα, 40 χρόνια μετά, μέχρι το σημερινό φασιστικό καθεστώς του ΑΚΡ.

Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, πολλοί δάσκαλοι και καθηγητές μουσικής διώκονται και φυλακίζονται λόγω των ανατρεπτικών τους ιδεών. Έτσι, μια χούφτα μαθητές και μαθήτριες αποφασίζουν να κάνουν κριτική, να σχολιάσουν και να παρέμβουν με τραγούδια. Με μία κιθάρα και ένα φλάουτο, ένα σάζι και ένα τύμπανο τοποθετούνται έξω από κινηματογράφους και θέατρα, σχολεία και σχολές, αγορές και πλατείες, εργοστάσια και γειτονιές, νοσοκομεία και ουρές συσσιτίων. Παίζουν παλιά αντάρτικα, πολιτικά, φιλοσοφικά και λαϊκά τραγούδια, εξιστορούν περιπέτειες μεγάλων λαϊκών ηρώων και απαγγέλλουν με σκληρή φωνή ποιήματα επικηρυγμένων ποιητών. Συντροφεύουν τις οικογένειες των φυλακισμένων και των ανταρτών και μαζί αποτελούν το «κίνημα» που επιβίωσε μες τη χούντα του Εβρέν και κράτησε το δρόμο ανοιχτό ώστε να περάσουν οι επόμενοι.

Λίγο καιρό μετά τις πρώτες παρεμβάσεις τους, ιδρύουν την «**ομάδα σχολιασμού- Grup Yorum**» και συγκροτούν το πολιτιστικό κέντρο «**Ortakoy, Kultur Merkezi**», το οποίο αργότερα μετονομάστηκε σε «**Idil Kultur Merkezi**».

Το πολιτιστικό κέντρο πήρε το όνομα Ιντίλ, που σημαίνει ιδέα, από την πρώτη γυναίκα πεσούσα απεργό πείνας, στις τουρκικές φυλακές, τη δεκαετία του 90', η οποία ήταν μουσικός. Τα τελευταία χρόνια το Ιντίλ λειτουργεί στην περιοχή Όκμείντανι, της Κωνσταντινούπολης.

Εκεί μέσα, γράφουν τα τραγούδια, όπου η λαϊκή παράδοση συναντά την στρατευμένη τέχνη, γίνονται πρόβες και μαθήματα σε νεαρούς μουσικούς της γειτονιάς με κλασικά και παραδοσιακά όργανα και διαμορφώνονται σχήματα μικρών και μεγάλων μουσικών συνόλων, όπως χορωδία και ορχήστρα. Κρατιέται αρχείο, ιδιαίτερου εθνομουσικολογικού ενδιαφέροντος, με υλικό ηχογραφήσεων από παππούδες και γιαγιάδες από όλα τα μήκη και πλάτη της Τουρκίας. Αρχείο με ήχους Αζέριων, Ασσύριων, Αλεβιτών, Κούρδων, Τουρκμένων, Αρμένιων και Πόντιων.

Μελοποιούνται στίχοι του Ν. Χικμέτ και άλλων επαναστατών ποιητών, διασκευάζονται τραγούδια αντίστασης από άλλες χώρες, μεταξύ των οποίων και τραγούδια του Μ. Θεοδωράκη.

Πραγματοποιούνται θεατρικά δρώμενα βασισμένα στους καθημερινούς εργατικούς αγώνες, την αντίσταση στα βουνά και τον πόλεμο. Συγκροτείται ομάδα κινηματογραφιστών (FOSEM) και σκιτσογράφων, η οποία παίζει καθοριστικό ρόλο στην αποτύπωση και δημοσιοποίηση του αγώνα στις γειτονιές ενάντια στα ναρκωτικά και τις μαφίες, των αγώνων στα δικαστήρια και των καθημερινών αγώνων στις πλατείες.

Το πολιτιστικό κέντρο Ιντίλ είναι, ταυτόχρονα, σημείο σύνδεσης και σύμπραξης των ανθρώπων της γειτονιάς, όπου μπορούν να μοιραστούν τις αγωνίες και τις ανάγκες τους, να βρεθούν να φάνε και να πιούν ένα τσάι, να δημιουργήσουν και να έρθουν σε επαφή με τον αγώνα, να οργανωθούν και να συντροφεύσουν ο ένας τον άλλον. Ένα κέντρο αγώνα «επικίνδυνο» για όσους εχθρεύονται την ελευθερία των λαών.

Σιγά σιγά, λοιπόν, το εγχείρημα των Grup Yorum αποτέλεσε ακόμα ένα σημαντικό παράδειγμα στην ιστορία, όπου ο κόσμος του αγώνα, της εργατιάς και του ξεριζωμού αντίκριζε τον εαυτό του μέσα από τις ιστορίες των τραγουδιών, την πατρίδα του μέσα από τους ήχους των οργάνων, ξεσηκωνόταν και αναθάρρυνε τις σκληρές στιγμές του αγώνα,

ταξίδευε στα βουνά της αντίστασης και ονειρευόταν ένα κόσμο άλλο, μα τόσο κοντινό, συγκινούνταν και έβρισκε παρηγοριά μέσα από τις φωνές εκείνες των παιδιών, που μετά έγιναν δάσκαλοι και μετά μεγάλωσαν τη ομάδα αυτή. Το πρώτο άλμπουμ τους κυκλοφορεί το '86 και ακολουθούν άλλα 23.

Τα τραγούδια τους μιλούν για την οργάνωση και τη συντροφικότητα των ανθρώπων στις γειτονιές αυτές που δημιουργήθηκαν από τη γενικευμένη εσωτερική και όχι μόνο μετανάστευση σε διάφορες περιόδους. Για τους ανθρώπους που εκτελέστηκαν από παρακρατικούς την ώρα που πήγαιναν στον φούρνο, για πολιτοφύλακες που υπερασπίζονται την ασφάλεια των γειτονιών τους από το φασιστικό καθεστώς, το παρακράτος και τις μαφίες.

Για τις манάδες και τους γέρους τους που, με τέτοια δύναμη και περηφάνια, ανοίγουν το δρόμο να περάσουν οι επόμενοι, για τις манάδες όλων αυτών των φυλακισμένων, των ανταρτισσών και των ανταρτών που χάθηκαν, για την παγερή σιωπή των επισκεπτηρίων στις φυλακές, για τους εργάτες που σκοτώνονται στα ορυχεία και δολοφονούνται στα εργοστάσια, για τις γροθιές που υψώνονται στην Παλαιστίνη, για τα βήματα πάνω στις κορυφογραμμές των βουνών, τα βήματα αυτά που οδηγούν στον ουρανό, τον ήχο των όπλων της αντίστασης και το βογκητό των όλμων του εχθρού, τις φωνές των αγωνιστών και αγωνιστριών που καίγονταν μες στα κελιά και το φως τους που πέρασε σε όλες τις γωνιές της γης, «όπως ο Κερέμ», για τη σκληρή απόφαση ενός αγωνιστή και μιας αγωνίστριας να βάλει το σώμα της μπροστά και να λιώσει σαν το κερί σε μία απεργία πείνας για 7 χρόνια, τις μέρες και τις νύχτες της απομόνωσης μέσα στα λευκά κελιά, όπου μόνη συντροφιά είναι οι αγαπημένοι σύντροφοι και το σχοινί που τους ενώνει, ο σκληρός ανυποχώρητος αγώνας, η «σκληρή ιδεολογία», η δυνατή καρδιά και μυαλό, η βαθιά ψυχή.

Μετά την εξέγερση του πάρκου Γκεζί το 2013, οι Γκρουπ Γιορούμ απέχτησαν ακόμα πιο ευρεία αποδοχή. Κατά την περίοδο αυτή έχουν δημιουργηθεί διάφορες ομάδες Γκρουπ Γιορούμ (χορωδίες και μικρά ή μεγάλα μουσικά σύνολα) και σε άλλες πόλεις της Τουρκίας εκτός της Κων/λης, καθώς επίσης και στην Ευρώπη. Οι μελωδίες τους έγιναν επικίνδυνες, γιατί τις ακολούθησαν 55.000, μετά 150.000, μετά 350.000, μετά 500.000, μετά 700.000 (Σμύρνη) και στο τέλος 1.000.000 κόσμου...

Οι Γκρουπ Γιορούμ μεγάλωσαν «επικίνδυνα» και αυτό έφερε εννιά απανωτές επιθέσεις στο πολιτιστικό κέντρο Ιντίλ, όπου καταστράφηκαν βιβλία, δίσκοι και μουσικά όργανα από τις δυνάμεις καταστολής. Βασανίστηκαν και φυλακίστηκαν μαθητές, δάσκαλοι και υποστηρικτές του μουσικού συγκροτήματος. Τους έβγαλαν τα μαλλιά, τους σπάσανε τα δάχτυλα και

τρομοκρατούσαν καθημερινά με τηλεφωνήματα τις οικογένειές τους. Τα μέλη του συγκροτήματος επικηρύχθηκαν δημόσια μέσα από τις «λίστες τρομοκρατών» του ΑΚΡ. Οι συναυλίες τους απαγορεύτηκαν και χτυπήθηκαν με μεγάλη επιθετικότητα από σφαίρες (σε κάποιες περιπτώσεις) τεθωρακισμένα και αύρες. Για κάθε επίθεση που δέχονται, υπάρχει και μία απάντηση. Απαντήσεις δύσκολες που ανοίγουν, όμως, δρόμο ώστε να συνεχιστεί να ακούγεται η φωνή τους.

Οι συναυλίες τους απαγορεύτηκαν στα στάδια και οι Γκρουπ Γιουρούμ βγήκαν στον δρόμο και στις πλατείες, απαγορεύτηκαν στις πλατείες και οι Γκρουπ Γιουρούμ ανέβηκαν στα αγροτικά αμάξια, στις ταράτσες και τα μπαλκόνια του λαού.

Όπου και να απαγορεύτηκαν οι μελωδίες τους, ο λαός ήταν εκεί!

Όπου και να χτυπήθηκε ο λαός, οι GRUP YORUM ήταν εκεί!

Αποτελούν τη φωνή του λαού ενάντια στο φασιστικό καθεστώς!

Αποτελούν τη φωνή του λαού ενάντια στον ιμπεριαλισμό!

Αποτελούν την κραυγή της δικαιοσύνης!

ΟΙ GRUP YORUM ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΥ!!!!

ΟΙ GRUP YORUM ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Εδώ και κοντά ένα χρόνο, τα μέλη τους συγκροτήματος, στην Κων/λη, έχουν σταδιακά φυλακιστεί όλα. Αρκετοί από τους μουσικούς κατάφεραν να μείνουν ελεύθεροι, σε καθεστώς παρανομίας, αλλά μέσα στην άνοιξη φυλακίστηκαν και οι τελευταίοι...

Τα μέλη του συγκροτήματος İBRAHİM GÖKCEK, BAHAR KURT, BARIŞ YÜKSEL, HELİN BÖLEK και ALİ ARACI κάνουν **απεργία πείνας από τις 17 Μαΐου του 2019**, με τα εξής αιτήματα:

- Να αφεθούν ελεύθερα τα μέλη του μουσικού συγκροτήματος GRUP YORUM**
- Να μην γίνονται έφοδοι στο πολιτιστικό κέντρο IDIL**
- Να καταργηθούν οι απαγορεύσεις των συναυλιών**

-Να καταργηθούν οι “λίστες τρομοκρατών”

-Να ανακληθούν όλες οι ποινικές διώξεις που υπάρχουν εις βάρος τους

14/10/2019

Σοφία Πεντερίδου, μουσικολόγος-μουσικοπαιδαγωγός